իմոյն։ Ծանիր Զիկմունթ արքայտ Լէհու, զի գամ ի վերայ քո անթիւ զօրօք եւ անհամար հեծելովք, իբրեւ զարծիւ չառաչմամբ եւ ահարկու. զի ծանիցես զիս եւ իմասցիս զզօրութիւնս իմ, որ եմ նման երկնայնոց։ Իսկ դու տկար եւ նկուն, զոր ոչ կամիս հնազանդիլ հզօրիս եւ լինել ինձ հարկատու. տեսցես թէ զինչ անցք անցանիցեն ի գլուխ քո եւ քոյոցն։ Զի դու ո՞վ իցես, զի ընդդէմ կայցես ինձ կամ պատերազմ տայցես ընդ յաղթող զօրս իմ։ Ո՞վ ես դու կամ յո՞վ իցես յուսացեալ. եթէ յեկեղեցի՞սն քո յորում աղօթէքն. զամենեսին զնոսա զրաստուց իմոց ախոռ արարից եւ ձիոց. իսկ թէ ի փա՞յտ ձեր յուսացեալ ես. ես նովաւ մանրեցից զգլուխ քո։ Երդնում ի հաւատ Մահմէտի եւ ի կրօնս մըսլմանութեան. զի որ ինչ խորհեցայ ես՝ զայն արարից։ Այլ եւ զքո թախտն Քրաքով, զԼով եւ զԼուպլին եւս պարգեւ զօրացս իմոց»։ Եւ այլ բազում բանս հպարտ եւ հայհոյութիւնս մեծաբանութեան գրեաց եւ ուղարկեց առ թագաւորն Զիկմունդ։

Եւ ինքն զկնի թղթոյն վաղվաղակի գայր հասանէր ի Պուղտան։ Զկնի նորա եհաս եւ խանն ԶՐ Թաթարովք եւ մտեալ նա նախ ի սահմանս Լէհու վնաս գործեց յոլով։ Իսկ զօրքն Տաճկաց իբրեւ տեղիս բանակ հարեալ՝

81 յիմոյն։ — 83 չառաջմամբ։ — 85 յերկնայնոց։ — 91 ով... ուսացեալ։ — 95 ի չիf։ — 97 խորհեցա։ — 107 առեալ։